

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. یا مادر مدد. سلام استاد. خدا قوت. استاد من الان حدود یکسال پیش برای شما یه پرسشی ارسال کردم و شما فرمودین این قصه روح بشر جدید و مزده از عالم دیگری است. ولی استاد تا الان که یکسال گذشته من هر روز و هر روز دارم بدتر میشم و خودم دارم خودم رو میبینم که داره میره و واقعا نمی‌دونم که این دیگه برمی‌گرده یا نه؟ هر روز انگار کافر تر میشم. هر روز پوچ تر و بی هدف و بی معنی. فقط دنبال خوش گذرونی و لذت دنیا افتادم. نکته بدش اینجاس که خودم نخواستم که اینجوری بشم ولی شدم و از طرف دیگه خودم میدونم که تو چه وضعی هستم ولی نه میدونم باید چیکار کنم نه میتونم. نمیدونم باید جلوی خودم رو بگیرم یا نه. من دیگه اون حس و حال و شور قبلی رو در برابر فعالیت های فرهنگی و دینی و ... ندارم اصلا. و هر روز دارم خالی تر و پوچ تر میشم. با این حال شب یلدا یه فال حافظ گرفتیم و این غزل اومد که: نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد / عالم پیر دگر باره جوان خواهد شد! خودم تعجب کردم گفتم یعنی هنوز راهی هست؟ یا وقتایی که تفال می‌زدم به قرآن هم معمولا ایاتی مثل همین غزل میومد. ولی واقعا خودم احساس می‌کنم دارم کافر میشم! حتی جلسات شما و سها رو هم خیلی وقته دیگه نیومدم و از طرفی هم درگیر کنکور شدم که توی اون هم بشدت احساس پوچی می‌کنم و الانم دلم گرفته و دنبال رفیق بازی و این چیزام. الان می‌خواستم بگم دیگه خسته شدم از دست خودم ولی نمیتونم، انگار از همین هم یکمی لذت می‌برم ولی عقم میگه نباید اینجوری باشه. آره همه اینارو عقم میگه وگرنه خودم که اصلا کاری به این کارا ندارم و غرق شدم! منی که عاشق حاج قاسم بودم الان هفته دیگه سالگردشه ولی هیچ احساسی ندارد. کلا هیچ چیزی دیگه برام اهمیت نداره. همه چیز پوچه. حتی با طوفان الاقصی هم هیچ ارتباطی نگرفتم. واقعا نمیدونم چرا ولی با یک اتفاق به این بزرگی من هیچ ارتباط نگرفتم و شاید بگم از ته دلم اصلا برام مهم نبود. و نمیدونم چرا هم نسلی های خودم که مثل همیم نمیتونیم دور هم جمع بشیم. الان یه جمعی از رفقا بودیم که چند سال با هم بودیم و توی فعالیت های فرهنگی و ... با هم میرفتیم جلو ولی دیگه این جمع هم از هم پاشید و هر کاری هم کردم نتونستم دوباره این جمع رو دور هم بیارمشون .

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال همین است که می بینید!! فهم این برهوت، نوعی به خودآمدن را پیش می‌آورد و در این رابطه قرآن فرمود: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ

عَلَى رَسُولِهِ...».

ملاحظه می‌کنید که این برهوت، منحصر به شما نیست. نمونه‌اش سؤال کننده دیروز است به سؤال شماره ۳۶۶۰۵ و عرایضی که آن‌جا شد. پیشنهاد بنده آن است که به آن عرایض رجوع فرمایید و به طور جدی در مورد این موضوع فکر کنید. آری! برهوتی در پیش است که باید نسبت به آن تأمل کرد. موفق باشید